

Partikommentarer

Bryntze-Lindh, grupp E, remi

Bryntze öppnade med 1.f4 mot Lindh, och följde upp med b3/Lb2, varpå Lindh också fianchetterade sin svartfältare. Vit investerar så ett eller två tempo i att växla sin andra löpare mot en springare på c6. Efter tioalet drag är ställningen ganska balanserad och okomplicerad – och svart har minst utjämnat. Lindh faller dock för frestelsen att neutralisera vits potentiella tryck längs diagonalen a1-h8 och dennes kontroll av fältet e5, och backar undan med sin springare till d7. Löparbytet är dock fördelaktigt för vit i detta skede (det hade varit bättre för svart att först utveckla sig färdigt) som nu kopplar ett litet grepp i kraft av pjäsaktivitet, en utsatt svart kung och avsaknad av direkt motspel. Svarts försök till taktiska tjuvnyp (bondeframstöten c4) visar sig inkorrekt och hjälper vit, som dock nu själv missar att sticka in det starka Sd4 (angreppet hade tilltagit rejält i styrka, därtill med tempo - damen på c6 hotas), och initiativet mattas. Sista riktiga chansen får vit när svart drar Sc5? och släpper kontrollen över, just det, e5 – Se5! hade nu ånyo säkrat ett mycket farligt angrepp för vit. Men istället avvecklas spelet till ett slutspel med lika chanser.

Ölund-Larsén, grupp D, 0-1

Ölund ställdes mot Larséns kungsindiska försvar, och partiet följer länge klassiska och upptrampade stiger och man riktigt känner hur kanonerna förbereds bakom respektive linje. Mot den typiska svarta framstöten f4 väljer vit det intressanta försvaret g4!? Den bonden skulle nog fått vara ifred, för efter byte kombinerat med ett för tidigt springarutfall till h5 är det vit som vinner öppningen och står klart bättre. Vits kung står stabilt och säkert på g2 och en övertygande plan är att konsekvent spela på damflygeln med drag som c5 och Sb5. Vit byter nu emellertid fot och börjar manövrera sina trupper mot kungsflygeln, och i takt med att denna plan konsekvent genomförs så ebbar fördelen gradvis ut och partiet börjar tom vända. Ett kvalitetsoffer på h5 (!) var vits sista chans att vara med i partiet men efter byte av springare på g6 (som istället spelades) så är vit plötsligt i brygga. Svarts plan i partiets sista fas (alldeles innan dragkontrollen) är enkel och genomförs metodiskt – dubbling på f-linjen och press mot svagheter längs denna samt den ensamma bonden på g3 och, i förlängningen, vits kung. Det finns varken motspel eller hinns med något organiserar försvar mot de hot som tornar upp sig. Underhållande, böljande schack!

Westerberg-Näslund, grupp A, 1-0

Westerberg spelar det solida London-systemet och Näslund väljer ett försvar med g6/Lg7 kombinerat med d5. Spelet blir tillknäppt, positionellt och är länge ganska jämnt även om vit har de något bättre chanserna. Svart stänger tillfälligt damflygeln med c5-c4 och vit tar sikte på e5 med sina lätta pjäser. Ett annat nyckelfält är e4, och när svart försummar att besätta det (med Se4!) kan vit istället genomföra bondeframstöten e4 och säkra en klar fördel in i mittspelet. Snart uppstår ett slutspel med tunga pjäser, där vit instruktivt spelar mot dubbla svarta svagheter – en svårförsvard bonde på e7 och en utsatt kung (svarts framstöt h5, som såg logisk ut när den spelades, är nu en klar belastning). Svart försvarar sig dock inte på allra bästa sätt och när vit snart kan växla in sina båda torn mot den svarta damen plus 2-3 bönder är partiet i praktiken slut.

Thörn-Andersson, grupp F, 1-0

Partiet mellan Thörn och Andersson anlades med engelsk öppning, där svart snabbt stötte med d5, c5, d4 och e5. I kraft av bl.a. terrängövertikt har svart minst utjämning efter tioalet drag. Men när vit spelar La3 och hotar c5-bonden garderar vit inkorrekt med Sd7 – bättre hade varit Db6 med bibehållen, liten svart fördel – vilket öppnar för ett mycket snyggt pjäsoffer på d4. Pjäsen skall snart vinnas tillbaka med ränta, men vit gör nu dragen i fel ordning och plötsligt är det istället svart som trots allt sitter med klar fördel, vilken kunde ha vuxit ännu mera med det naturliga Lxg3, men istället spelades Ld6 och efter löparbyten är ställningen faktiskt återigen i balans! Svart befäster nu dock Lf5 med g6 (bättre var Le6!=), och drar på sig nya svagheter, inte minst tappar löparen reträttfält. Vit pressar med g4, Td1 och d4, och svarts stressas till nya blottor, och framförallt passivitet. Strax före dragkontrollen bryter vits angrepp igenom och svarts åsamkas avgörande materialförluster. Händelserikt värre!

Skjöldebrand-Wälinder, grupp A, 1-0

Skjöldebrand spelar 1.d4 och ställs mot slaviskt försvar. Positionellt, avvaktande spel. När vit underlåter att genomföra springarutfallet till e5 (svart har Lg4) och istället befäster med Le2 bjuds svart på en liten fördel ut ur öppningen. Vit spelar på damflygeln med b4-b5 medan svart stöter i centrum med framstöten e5. Ställningen är ganska balanserad efter 15-talet drag. Vit försvagar sig dock med g3, och svart har många chanser att genomföra e5-e4 följt av lovande angrepp mot en lite avskuren vit kung. Så sker aldrig och när istället såväl b- som e-linjen småningom öppnas väger det ånyo lika. Svart överspelar så sina möjligheter på första raden (de idéerna är inte så farliga som det ser ut) och med skickligt försvar avvärjer vit samtidigt som svagheter i svarts egna bakre linjer blottas, och vit kan förenkla till ett slutspel med dam, löpare och merbonde mot dam och springare, i en i övrigt enkel och gynnsam ställning. Sista fasen är, som de säger, teknik.

Heinola-Mattson, grupp F, 1-0

Heinola öser på med en sk four-pawns-attack i kungsindiskt, som övergår i modern benoni. Vit spelar friskt på kungsflygeln och har ett visst grepp ut ur öppningen. Svart kastar bort något drag och hinner inte riktigt få igång nödvändigt/störande motspel på damflygeln (Sb6 var t.ex. angeläget vid ett par tillfällen), och vit fortsätter att mobilisera i centrum och på kungsflygeln. Vit förivrar sig dock och genomför det tematiska e4-e5 i fel läge (h4! hade varit bättre med bibehållen, klar fördel för vit). Svart försvarar sig skickligt och vederlägger framstöten, och när vit går på i ullstrumporna kontrar svart och partiet vänder. I den laddade ställningen tappar dock svart koncepterna (i begynnande tidsnöd) och offerar onödigt kvalitet, och efter den avveckling som resulterar står svart inför ett hopplöst slutspel. Rafflande!

Hedström-Evertsson, grupp E, 1-0

Hedström fick stångas mot en sicilianare signerad Evertsson, med a6 och ett tidigt e5. Svart tar lite för snabba beslut i centrum och efter e5xf4 följt av Se5 får vit tidigt ett kännbart övertag i kraft av kontroll av f-linjen och spel mot försvagningar i närheten av den svarta monarken. Vit spelade logiskt och enkelt och efter ett förbiseende av svart fick vits spel extra fart. Vit släppte sedan aldrig greppet, även om han darrade lite på manschetten i ett skede, utan pressade systematiskt ner svart. I en hopplös ställning fick så oväntat och snöpligt ett svart torn plötsligt lämna brädet (det klassiska första draget efter kontrollen...).

